

Lausunto

18.06.2026

Asia: VN/23886/2025

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi vuosina 2026-2027 myönnettävästä puhtaan teollisuuden investointien verohyvityksestä

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Lausunto 18.6.2026

Valtiovarainministeriö

Lausuntopyyntön diaarinumero: VN/23886/2025

Teknolohiateollisuuden lausunto hallituksen esitysluonnoksesta laiksi vuosina 2026–2027 myönnettävästä puhtaan teollisuuden investointien verohyvityksestä sekä laiksi Innovaatorahoituskeskus Business Finlandista ja Business Finland -nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Teknolohiateollisuus kiittää mahdollisuudesta lausua valmistellusta investointihyvityksestä. Teknolohiateollisuus ry kannattaa hallituksen esitystä vuosina 2026–2027 myönnettävästä puhtaan teollisuuden investointien verohyvityksestä eli niin sanotusta investointihyvityksestä. Esityksen tavoitteet, puhtaan siirtymän teollisten investointien vauhdittaminen ja Suomen investointiympäristön kilpailukyvyyn vahvistaminen, ovat erittäin tärkeitä ja kannatettavia.

Investointihyvitys on tarpeellinen instrumentti vastaamaan kiristyneeseen kansainväliseen tukkilpailuun teollisista investoinneista julkisen talouden kannalta kestäväällä tavalla. Jatko on perusteltua, koska soveltamisalan investointeihin kohdistuu edelleen huomattavaa valtiontukkilpailua sekä EU:n sisällä että EU:n ulkopuolelta.

Julkisen talouden kannalta on olennaista, että hyvityksen fiskaaliset vaikutukset toteutuvat vain, jos hanke toteutuu ja osoittautuu kannattavaksi, ja jaksottuvat useiden vuosien ajalle. Yleisesti Teknolohiateollisuus pitää tärkeänä paluuta tiukempaan valtiontukisääntelyyn, joka rajoittaisi tarvetta valtiontuille. Hyvä investointiympäristö EU:ssa ei perustu laajamittaisiin valtiontukiin, vaan vakaaseen, ennakoitavaan ja kilpailukykyiseen teolliseen toimintaympäristöön.

Nyt esitetty investointihyvityksen jatko perustuu uudistuneisiin puhtaan teollisuuden valtiontukipuitteisiin (Clean Industrial State Aid Framework, CISAF), jotka korvasivat vuonna 2025 edeltävät väliaikaiset kriisi- ja siirtymäpuitteet (Temporary Crisis and Transition Framework, TCTF). CISAF on aiempaa selvästi teknologianeutraalimpi ja soveltuu siten paremmin Suomen olosuhteissa tapahtuviin investointeihin. CISAF on voimassa 2030 asti.

Teknologiатеollisuus pitää myönteisenä, että ehdotuksessa on hyödynnetty uusien valtiontukipuitteiden tuomaa liikkumavaraa. Tämä vastaa useisiin edellisen investointihyvityksen haasteisiin, kuten rajoitteisiin ydinsähköllä tuotetun vedyn tuotannolle ja käytölle, teollisuuden päästövähennyksissä käytettäville teknologioille ja toisaalta tiukoille hankkeiden valmistumisen aikarajoille. Teknologiатеollisuus pitää myös valtaosin soveltamisalaan esitettyjä kansallisia rajoituksia perusteltuna, jotta hyvitys kohdentuisi hankkeisiin jotka eivät käynnistyisi lainkaan tai samassa laajuudessa markkinaehtoisesti. Esitysluonnoksessa on kuitenkin myös kansallisia rajoituksia, joita esitämme muutettavaksi, kuten hankkeiden kynnyksäraja ja jotkin teknologiset rajoitukset.

Pidämme tärkeänä, että:

- Hyvityksen ehdot ovat mahdollisimman selkeät ja hallinnollinen taakka kohtuullinen suhteessa tuen kokoon.
- Hyvitys olisi saatavilla myös pienemmille yrityksille ja -hankkeille. Ehdotetut alarajat rajaavat investoinnit pääosin pk-yritysten ulottumattomiin. Tältä osin esitystä tulisi muuttaa, ja laskea alaraja korkeintaan kymmeneen (10) miljoonaan euroon. Alarajan säilyessä tuemme mahdollisuutta hyödyntää investointiohjelmaa.
- Hyvityksen soveltamisalaan kuuluvissa investoinneissa olisi mahdollisimman vähän teknologioihin liittyviä rajoitteita, esimerkiksi vedyn tuotantoa ja käyttöä koskien.

Investointihyvityksen myöntäminen ja aikataulu

Hyvitystä olisi haettava ja se olisi myönnettävä viimeistään vuoden 2027 loppuun mennessä. Koska hyvityksen perustana olevat valtiontukipuitteet ovat voimassa 2030 asti, pidämme tärkeänä, että verohyvityksen jatkotarvetta ja kohdentumista arvioidaan uudelleen vuonna 2027.

Teknologiатеollisuus huomauttaa, että riittävä voimassaoloaika on tarpeen, jotta yrityksillä on aikaa suunnitella sen piiriin kuuluvia investointeja ja hyvitys siten saavuttaisi tavoitteensa käynnistää hankkeita, jotka eivät toteutuisi lainkaan tai samassa laajuudessa tai muodossa ilman hyvitystä.

Teknologiатеollisuus pitää hyvänä, että esityksessä on hyödynnetty tukipuitteiden mahdollisuutta pidentää hankkeiden toteutuksen aikataulua aiemmasta 36 kuukaudesta 48 kuukauteen ja teollisten hankkeiden osalta 60 kuukauteen. Pidämme tärkeänä, että määräajan ylitys ei johda suoraan tuen menettämiseen ja että hankkeen toteuttajasta riippumattomat tilateent, kuten viivästyksset lupa- ja viranomaiskäsittelyssä huomioidaan.

Pidämme perusteltuna, että Business Finland toimii hyvityksen myöntävänä viranomaisena samaan tapaan, kuin vuoden 2025 hyvityksen osalta. Vaatimus hakea investointihyvitystä ennen töiden alkamista (25 § ja 26 §) on CISAF-kehysten mukainen ja perusteltavissa kannustavuusvaatimuksella. Käytännössä suurissa teollisuushankkeissa hankevalmistelu, mukaan lukien suunnittelu, ympäristöluvitukset ja rahoitusneuvottelut, voi kestää useamman vuoden ennen virallista työaloituspäätöstä.

Ehdotamme, siksi, että Business Finland julkaisee riittävän ajoissa selkeät ohjeistukset siitä, mitä katsotaan töiden alkamiseksi ja mikä vielä lasketaan luvituksi tai valmisteluksi. Tämä on kriittistä oikeusvarmuuden kannalta. Hakuaika tulisi avata mahdollisimman pian lain voimaantulon jälkeen, jotta yrityksillä on realistinen mahdollisuus hyödyä hyvityksestä ennen vuoden 2027 määräajan päättymistä. On myös varmistettava, että Business Finlandin resurssit käsittelyyn ovat riittävät, ottaen huomioon, että vuoden 2025 kierroksella hakemuksia saapui 54 kappaletta ja näitä arvioidaan saapuvan 100–200 kappaletta.

Hyvityksen alaraja ja laajentaminen investointiohjelmakohtaiseksi

Esitysluonnoksessa hankkeen investointikustannusten euromääräinen alaraja olisi vuoden 2025 investointihyvityksen tapaan 50 miljoonaa euroa. Alaraja koskee teollisuuden päästövähennys- ja energiatehokkuushankkeita sekä puhtaiden teknologioiden valmistusta. Energiahankkeita koskisi tukipuitteiden mukainen 1MW raja.

Teknologiатеollisuus huomauttaa, että kyse on kansallisesta rajauksesta, joka ei perustu valtiontukipuitteiden vaatimuksiin. Muissa EU-maissa käyttöön otetuissa tukivälineissä vastaavanlaisia kynnysarvoja ei ole asetettu. Korkea alaraja tarkoittaa käytännössä, että esimerkiksi pk-yritysten on vaikea hyödyntää hyvitystä. Siten Teknologiатеollisuus esittää matalampaa, enintään 10 miljoonan euron alarajaa. On huomioitava, että tällöinkin hyvityksen yksityiskohtaiset ja tekniset ehdot rajaisivat edelleen huomattavasti tukikelpoisia hankkeita.

Mikäli alaraja säilyy korkeana, Teknologiатеollisuus pitää kannatettavana ehdotettua uutta investointiohjelmamallia, jossa useamman laitoksen hankkeet voidaan koota yhteen 50 miljoonan euron alarajan saavuttamiseksi.

Esitysluonnoksessa investointiohjelman hyväksyttävien hankkeiden enimmäismäärä on rajoitettu viiteen (5) yksittäiseen, teknisesti samankaltaiseen vähintään 10 miljoonan euron investointihankkeeseen (2 § kohta 21; 15 § 4. mom). Tämä voi olla liian tiukka raja laajoissa konserneissa, joissa samaa teknologiaa käytetään useissa laitoksissa.

Ehdotamme, että enimmäismäärä nostettaisiin kymmeneen (10) hankkeeseen ilman euromääräistä kynnysarvoa yksittäisille hankkeille, ja että ohjelmaraja soveltuisi myös eri teknologioita käyttäviin hankkeisiin. Samassa investointiohjelmakokonaisuudessa eri laitoksissa tehtävät investoinnit voivat koskea prosessin tai arvoketjun eri osia tai vastata erilaisiin tarpeisiin, jolloin hyödynnetään myös erilaisia teknologioita.

Huomautamme, että selkeintä olisi ylipäättään laskea kynnysrajaa, jolloin erillistä investointiohjelmaa omine sääntöineen ei tarvittaisi.

Soveltamisala

Energian tuotantoa ja varastointia koskevat investointihankkeet

Esitysluonnoksessa soveltamisalaa rajataan energiahankkeiden vain sellaisiin investointityyppeihin, joihin on arvioitu liittyvän laajamittaista tukitarvetta ja joita ei arvioida vielä syntyvän riittävästi markkinaehtoisesti. Teknologiateollisuus pitää tätä lähtökohtaa kannatettavana, kunhan rajaukset ovat selkeästi perusteltuja. Käytännössä valtiontukipuitteiden mahdollistamasta soveltamisrajasta on vuoden 2025 investointihyvityksen tavoin rajattu ulos sähkön tuotantoinvestoinnit. Lisäksi uutena rajataan ulos energian lyhytaikaista varastointia, jollaisia oli suuri osa vuoden 2025 investointihyvityksen saaneista hankkeista. Siten hyvitys kohdistuisi jatkossa lähinnä uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden tuotantoon sekä sähkön ja lämmön pitkäaikaisen varastoinnin.

Esitysluonnoksessa sähkön pitkäaikaisella varastoinnilla tarkoitetaan sellaista sähköenergian varastointia, jossa varastoitua sähköä pystyttäisiin purkamaan takaisin sähköverkkoon vähintään 12 tunnin ajan, ja lämmön kausivarastoinnilla useiden kuukausien varastointia (2 § kohdat 4) ja 5). Teknologiateollisuus pitää yleisesti perusteltuna tuen kohdentamista pidempiaikaiseen energian varastointiin, jossa tuen tarve on todennäköisesti suurempi ja edellinen hyvitys on jo vauhdittanut lyhytakaisen varastoinnin hankkeita. Jatkovalmistelussa tulisi kuitenkin kiinnittää huomiota lausuntopalautteen pohjalta siihen, että määritelmät sähkön ja lämmön osalta ovat hankekehittäjille mahdollisimman yksiselitteisiä ja teknistaloudellisesti perusteltuja. Soveltamisalan tulisi lisäksi pitää sisällään vedyn varastointi.

Teknologiateollisuus kiinnittää huomiota siihen, että vedyn sekä uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden osalta esitys ei hyödynnä CISAF:n tuomaa laajempaa teknologianeutraaliutta täysimääräisesti. Vähähiilisten polttoaineiden tuotanto voisi tulla hyvityksen piiriin, kun niitä tuotetaan yhdessä muuta kuin biologista alkuperää olevien polttoaineiden (RFNBO) kanssa ja vähintään 80% tuotetuista polttoaineista on uusiutuvia. Tämä perustuu CISAF:n jaksoon 4.1. Jakso 4.2. mahdollistaisi kuitenkin myös laajemmin vähähiilisen vedyn ja polttoaineiden tukemisen.

Vaikka on mahdollista, että suuri osa Suomessa suunnitelluista vetyhankkeista pystyisi täyttämään vaatimuksen tuottaa 80-prosenttisesti RFNBO-vaatimusten mukaista vetyä, prosenttiosuus lukitsee silti hankkeiden tuotantoa ja sähkönhankintaa vuosiksi eteenpäin. Lisäksi se sulkee ulos sellaiset hankkeet, jotka perustuisivat valtaosin ydinsähköön, kestävästä biomassasta tuotettuun sähköön tai metaanipyrolyysiin. Teknologiateollisuus katsoo siten, että investointiverohyvityksen olisi perusteltua hyödyntää myös jaksoon 4.2. kuuluvaa laajempaa mahdollisuutta tukea vähähiilistä tuotantoa.

Esitysluonnoksen perusteluiden mukaan rajaukset on tehty osin, koska jakson 4.2. tarkemmat säännöt edellyttävät, että tukiohjelmasta vähintään 30% varataan RFNBO-vaatimukset täyttävien polttoaineiden valmistukseen. Verotukseen perustuvassa tukiohjelmassa tällaisen varauksen tekeminen on ymmärrettävästi vaikeaa verrattuna suoriin tukiohjelmiin, joilla on oma rajattu budjettinsa. Ymmärrämme perustelut, mutta pidämme silti tärkeänä että jatkovalmistelussa haettaisiin ratkaisua joka ei rajaa tarpeettomasti vedyn tuotantoa.

Lisäksi esitysluonnoksessa 14 § momentin 3 mukaan tuotettujen vähähiilisten polttoaineiden energiasisällön on oltava peräisin muista kuin fossiilisista lähteistä. Yleisesti ottaen Teknologiateollisuus pitää kannatettavana, että hyvitys kohdistuu päästöttömään energiaan. Esitetty ehdoton rajausta sulki kuitenkin pois esimerkiksi metaanipyrolyysiin perustuvat hankkeet, joissa hiilidioksidi muunnetaan kiinteään muotoon, jolloin se ei vapaudu ilmakehään ja voidaan käyttää raaka-aineena. Valtiontukipuitteet sallivat, mutta eivät velvoita tällaisen rajauksen tekemistä. Esitämme siksi pitäytymistä rajauksissa, jotka koskevat tuotetun vedyn päästöjä, eivät energiasisällön alkuperää. On todennäköistä, että valtaosa Suomessa käynnistyvistä hankkeista perustuisi tällöinkin päästöttömään energiaan.

Teollisuuden päästöjä vähentävät ja energiatehokkuutta parantavat hankkeet

Teollisuuden päästöjä vähentävät ja energiatehokkuutta parantavat hankkeet investointihyvityksessä perustuvat CISAF:n jaksoon 5, joka on teknologianeutraalimpi kuin aiempi TCTF ja vuoden 2025 investointihyvitys. Aiemmasta poiketen hyvitys ei rajoittuisi ainoastaan sähköistymiseen ja vedyn käyttöön, vaan edellyttäisi 40 % päästövähennyksiä laitostasolla, 90 % päästövähennyksiä teknisen yksikön tasolla tai 20 % energiankulutuksen vähentymistä. Teknologiateollisuus kannattaa esitysluonnoksen lähestymistapaa, jonka mukaan soveltamisala määritellään laajasti CISAF:n mukaisesti eikä sitä rajata vain tiettyihin päästövähennys- ja energiatehokkuusteknologioihin. Maakaasun rajaaminen ulos on kuitenkin tässä yhteydessä perusteltua.

Aiemmasta hyvityksestä poiketen hyvitys voi kohdistua koko laitoksen lisäksi teknisen yksikön päästöjen vähentämiseen tai energiatehokkuuden parantamiseen. Tämä on myönteistä, sillä erityisesti vaativimpien päästövähennyshankkeiden toteutus voi edellyttää eri prosessin osiin kohdistuvia investointeja, jotka voivat edetä vaiheittain. CISAF-puitteet mahdollistavat aiemmasta

TCTF-kehikosta poiketen myös laitostasoa pienemmät hankkeet, sillä edellytykset kohdistuvat ”teolliseen toimintaan” (industrial activity).

Teknologiateollisuus pitää myönteisenä, että CISAF-puitteiden mahdollistama integroitu lähestymistapa teollisuuden hankkeisiin liittyvässä energiantuotannossa on otettu käyttöön 18 §:ssä. Tämä tarkoittaa, että teollisuuslaitos voi hakea investointihyvitystä koko hankkeelle, jossa vety tai polttoaine sekä tuotetaan että käytetään saman laitoksen prosessissa, ilman tarvetta pilkkoa hanke kahteen erilliseen ja eri jaksoihin perustuvaan hakemukseen.

18 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaan yhtiön on itse käytettävä tuotetuista polttoaineista vähintään 80 prosenttia. Kyseinen rajoitus perutuu CISAF:n kohtaan 131, joten siitä ei voi kansallisesti poiketa. Käytännössä rajoitus voi olla monissa hankkeissa varsinkin vuositasolla liian tiukka, sillä teollisuusprosessien energiankulutus vaihtelee tuotantovolyymien mukaan, ja yrityksillä pitää olla mahdollisuus myydä tuotantoa myös ulkopuolelle. Ehdotamme, että 80 %:n omakayttövaatimusta voitaisiin arvioidaan investointihankkeen koko teknisen elinkaaren ajalla vaihtoehtona vuosittaiselle arvioinnille.

Teknologiateollisuus pitää kannatettavana, että investointihyvitys laajenee kattamaan hiilidioksidin talteenoton valtioneuvostokomiteoiden mahdollistamalla tavalla (20 §). Tämä luo kannustimen esimerkiksi bioperäisen hiilidioksidin talteenottohankkeille, sekä niille teollisille prosesseille, joissa hiilidioksidin talteenotto voi olla tällä hetkellä ainoa soveltuva päästövähennysmuoto. Edellytyksenä on, että hanke johtaa suorien kasvihuonekaasupäästöjen vähentymiseen.

Edellytyksen täyttämiseksi esitysluonnoksen 20 § hyödynnetään CISAF-kehiksen kohdan 148 turvasatamasäädöstä, jonka mukaan ehto täyttyy kun talteenotettu hiilidioksidi on pysyvästi kemiallisesti sidottu tuotteissa, hyödynnetään uusiutuvien tai vähähiilisten polttoaineiden tuotannossa tai sijoitetaan pysyvästi geologiseen varastoon. Teknologiateollisuus korostaa, että talteenotettua hiilidioksidia on voitava hyödyntää myös muissa tarkoituksissa, kuten kemianteollisuuden tuotteissa, joissa voidaan myös saavuttaa päästövähennyksiä. Siksi on hyvä, että esitysluonnoksen perusteluiden mukaan 20 § ehdot eivät estäisi hyvityksen myöntämistä myös muille kuin turvasatamasäätöjen mukaisille hankkeille, mikäli hakija voi osoittaa tämän johtavan päästövähennyksiin. Selkeyden vuoksi tämä olisi perusteltua todeta myös suoraan itse pykälässä.

Teknologiateollisuus esittää, että pykälissä ja perusteluissa täsmennetään lisäksi siten, että se kattaa hiilidioksidin (CO₂) lisäksi myös muiden soveltuvien hiiliyhdisteiden, kuten hiilimonoksidin (CO) talteenoton, ja että 20 § ehtojen täyttäminen voi koostua talteenotetun hiilen käytöstä useisiin pykälässä mainittuihin tarkoituksiin, ei poissulkevasti vain yhteen. Tämä on tärkeää erityisesti suurten hiilen talteenottohankkeiden toteutettavuuden kannalta.

Huomautamme, että Suomessa yksi potentiaalinen bioperäisen hiilidioksidin lähde metsäteollisuuden ja suurten bioenergialaitosten lisäksi on talteenotto biometaanin tuotannon yhteydessä. 50 miljoonan euron hankekynnys rajaa kuitenkin käytännössä nämä kohteet investointihyvityksen ulkopuolelle. Pienempi hankekohtainen alaraja voisi edistää myös näiden hankkeiden käynnistymistä.

Esitysluonnoksen 21 § säädetään erityisistä edellytyksistä biopolttoaineiden, vedyn tai vetyperäisten polttoaineiden käytölle. Pykälän tulisi olla kokonaisuudessaan CISAF-kehikon kohdan 146 mahdollistama, joka sisältää RFNBO- tai vähähiilisen vedyn lisäksi myös vedyn, joka on tuotettu hyödyntäen kestävyyskriteerit täyttävää biomassaa.

Puhtaan teknologian valmistuskapasiteettia koskevat investoinnit

Esitysluonnoksen lähtökohtana on CISAF:n jakso 6, jonka soveltamisala puhtaiden teknologioiden osalta vastaa pitkälti nettonolla-asetusta ja kattaa 19 eri teknologialuokkaa, näiden komponentteja sekä niihin tarvittavia uusia ja kierrätettyjä kriittisiä raaka-aineita. Soveltamisala on siten huomattavasti kattavampi kuin vuoden 2025 hyvityksessä ja TCTF:ssä. Teknologiateollisuus kannattaa tätä lähtökohtaa.

Verotukselliset huomiot

Vuoden 2025 investointihyvityksen sekä nyt lausuttavan 2026-2027 investointihyvityksen välillä on eroja ja yhteneväisyyksiä.

Yhteneväisyydet:

- hyvitysmekanismi on sama: hyvitys vähennetään edelleen yhteisöverosta enintään 20 vuoden aikana ja enintään 10 % vuodessa.
- 150 milj. € konsernikohtainen enimmäismäärä säilyy.

Muutokset:

- tukikelpoisten investointien laajentuminen,
- investointiohjelma-kohtaisen tarkastelun käyttöönotto,
- suurten konsernien parempi hyötyminen investointihyvityksestä, kun EU:n minimimeron uusi substanssiperusteisten verohyvitysten safe harboria voidaan soveltaa

Substanssiperusteisten verohyvitysten uusi Safe Harbor suurille konserneille

OECD julkaisi tammikuussa 2026 laajan Side-by-side-paketin EU:n minimiveroon liittyen. Lakiehdotukset on jo saatettu voimaan Suomessa. Ne on sisällytetty lakiin suurten konsernien vähimmäisverosta (1308/2023). Side-by-side-paketti toi lainsäädäntöön substanssipohjaisen verohyvitysten safe harborin (SBTI SH).

SBTI SH sallii konsernin käsitellä tiettyjä hyväksytyjä verohyvityksiä (Qualified Tax Incentives, QTI) lisäyksenä katettuihin veroihin. QTI:ksi katsotaan yleisesti saatavilla olevat kannustimet, jotka perustuvat joko tehtyihin menoihin (expenditure-based) tai lainkäyttöalueella tuotetun aineellisen omaisuuden määrään (production-based). Pelkkiä ajoitukseen vaikuttavia säännöksiä, kuten välitöntä kuluksi kirjausta, ei katsota QTI:ksi, mutta tästä ei ole nyt täsäs investointiverohyvityksessä kyse.

Ennen SBTI Safe Harborin voimaantuloa ei-palautettavat verohyvitykset (kuten 2025 voimassa ollut investointiverohyvitys) pienensivät katettuja veroja EU:n minimiveron GloBE-laskennassa. Ne eivät täyttäneet palautettavan verohyvityksen määritelmää, ja saattoivat näin laskea efektiivisen veroasteen alle 15 %:n. SBTI Safe Harbor korjaa tämän epäkohdan sallimalla kyseisten QTI:den lisäämisen katettuihin veroihin.

Teknologiategollisuus pitää erittäin myönteisenä ja kannatettavana, että SBTI Safe harbour soveltuisi investointihyvitykseen, ja suuremmatkin yritykset voisivat hyötyä hyvityksestä. Asia on ansiokkaalla tavalla kuvattu hallituksen esitysluonnoksessa.

Vaikutusarviot

Esitysluonnoksen vaikutusarvioissa todetaan, että ilmaston näkökulmasta päästökauppasektorin investointihankkeilla ei olisi vaikutuksia lainkaan, sillä EU:n laajuisessa päästökaupassa päästöjen väheneminen toisaalla vapauttaa päästöoikeuksia käytettäväksi muualla. Huomautamme, että tämä ei pidä paikkaansa, kun huomioidaan päästökauppaan kuuluva ja vuonna 2019 käyttöön otettu markkinavakauserä (MSR), joka ottaa sisään ylitarjontaa markkinoilta.

Teppo Säkinen

Johtaja, kestävä kasvu

Satu Grekin

Asiantuntija, talous ja verotus

Teknologiateollisuus ry

Säkkinen Teppo
Teknologiateollisuus ry